

Cauza C-669/20**Rezumatul cererii de decizie preliminară întocmit în temeiul articolului 98 alineatul (1) din Regulamentul de procedură al Curții de Justiție****Data depunerii:**

8 decembrie 2020

Instanța de trimitere:

Varhoven administrativen sad (Bulgaria)

Data deciziei de trimitere:

10 noiembrie 2020

Recurentă:

Veridos GmbH

Intimați:

Ministrul afacerilor interne al Republicii Bulgaria

Mühlbauer ID Services GmbH – S&T

Obiectul procedurii principale

Recurs împotriva unei decizii privind clasamentul ofertanților și atribuirea unui contract de achiziții publice pentru planificarea, dezvoltarea și gestionarea unui sistem de eliberare a documentelor de identitate bulgare

Obiectul și temeiul juridic al trimiterii preliminare

Interpretarea articolului 56 din Directiva 2014/24/UE [a Parlamentului European și a Consiliului din 26 februarie 2014] privind achizițiile publice [și de abrogare a Directivei 2004/18/CE] (JO 2014, L 94, p. 65, denumită în continuare „Directiva 2014/24”) coroborat cu articolele 69 și 38 din Directiva 2009/81/CE [a Parlamentului European și a Consiliului din 13 iulie 2009] privind coordonarea procedurilor privind atribuirea anumitor contracte [(de lucrări, de furnizare de bunuri și de prestare de servicii] de către autoritățile sau entitățile contractante în domeniile apărării și securității [și de modificare a Directivelor 2004/17/CE și 2004/18/CE] (JO 2009, L 216, p. 76, denumită în continuare „Directiva 2009/81”)

coroborate cu articolele 49 și 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene (denumită în continuare „carta”) în ceea ce privește întinderea controlului judiciar în legătură cu aspectul dacă o ofertă prezentată în cadrul unei proceduri de atribuire a unui contract de achiziții publice constituie o ofertă anormal de scăzută.

Întrebările preliminare

Instanța de trimitere adresează următoarele întrebări preliminare:

„1) Articolul 56 din Directiva [2014/24] coroborat cu articolul 69 din aceasta și, respectiv, articolul 38 din Directiva [2009/81] coroborat cu articolul 49 din aceasta trebuie interpretate în sensul că, în cazul inaplicabilității obiective a unui criteriu de evaluare a unei oferte anormal de scăzute stabilit de legea națională și în lipsa unui alt criteriu ales de autoritatea contractantă și publicat în prealabil de aceasta, autoritatea contractantă nu este obligată să verifice dacă este vorba despre o ofertă anormal de scăzută?

2) Articolul 56 din Directiva 2014/24 coroborat cu articolul 69 din aceasta și, respectiv, articolul 38 din Directiva 2009/81 coroborat cu articolul 49 din aceasta trebuie interpretate în sensul că autoritatea contractantă nu este obligată să verifice existența unor oferte anormal de scăzute decât în cazul în care există suspiciuni cu privire la o anumită ofertă sau, mai degrabă, autoritatea contractantă este obligată să se asigure întotdeauna de caracterul serios al ofertelor primite, furnizând o motivare corespunzătoare în această privință?

3) O astfel de cerință se aplică autorității contractante în cazul în care au fost primite numai două oferte în cadrul procedurii de achiziții publice?

4) Articolul 47 din [cartă] trebuie interpretat în sensul că aprecierea de către autoritatea contractantă a lipsei unei suspiciuni privind existența unei oferte anormal de scăzute sau convingerea acesteia că există o ofertă serioasă în legătură cu ofertantul clasat pe prima poziție sunt supuse controlului judiciar?

5) În cazul unui răspuns afirmativ la întrebarea anterioară, articolul 47 din [cartă] trebuie interpretat în sensul că, în cadrul unei proceduri de achiziții publice, autoritatea contractantă care nu a verificat existența unei oferte anormal de scăzute este obligată să furnizeze o justificare și motivele pentru care nu există suspiciuni cu privire la existența unei oferte anormal de scăzute, și anume cu privire la caracterul serios al ofertei clasate pe prima poziție?”

Legislația și jurisprudența Uniunii Europene

Instanța de trimitere citează următoarele dispoziții: în extras, considerentele (90) și (92), precum și articolul 56 alineatul (1) și articolul 69 alineatul (1) din Directiva 2014/24;

în extras, considerentele (15) și (64), articolul 38 alineatul (1) și articolul 49 alineatul (1) prima teză din Directiva 2009/81.

Instanța de trimitere se întemeiază pe următoarele hotărâri:

- Hotărârea din 29 martie 2012, SAG ELV Slovensko a.s., C-599/10, EU:C:2012:191, punctele 25 și 27-34;
- Hotărârea din 4 iulie 2017, European Dynamics Luxembourg SA, T-392/15, EU:T:2017:462, punctele 72-75, 80, 81, 83-85 și 87-90;
- Hotărârea din 28 ianuarie 2016, Agriconsulting Europe SA, T-570/13, EU:T:2016:40 (confirmată prin Hotărârea din 19 octombrie 2017, Agriconsulting Europe SA, C-198/16 P, EU:C:2017:784, punctele 55 și 71);
- Hotărârea din 18 decembrie 2014, Data Medical Service, C-568/13, EU:C:2014:2466, punctele 47-50;
- Hotărârea din 4 mai 2017, Esaprojekt sp. z o.o., C-387/14, EU:C:2017:338, punctul 36;
- Hotărârea din 4 iunie 2013, ZZ, C-300/11, EU:C:2013:363, punctul 53, și
- Hotărârea din 20 septembrie 2011, Evropaiki Dynamiki, T-461/08, EU:T:2011:494, punctul 100.

Instanța de trimitere citează, în extras, pagina 10 a unei comunicări a Comisiei intitulate „Orientări privind accesul ofertanților și al bunurilor din țările terțe pe piața achizițiilor publice din Uniunea Europeană” (JO 2019, C 271, p. 43), consacrată ofertelor anormal de scăzute.

Dispozițiile naționale

Zakon za obshtestvenite porachki (Legea privind contractele de achiziții publice) (ZOP)

„Articolul 72

Oferte anormal de avantajoase

Articolul 72. (1) În cazul în care oferta care trebuie evaluată a unui ofertant este mai avantajoasă cu peste 20 % în ceea ce privește prețul sau costul în legătură cu același factor de evaluare în raport cu media ofertelor celorlalți participanți, autoritatea contractantă solicită o justificare scrisă detaliată cu privire la modul de constituire a ofertei, care trebuie furnizată în termen de cinci zile de la primirea invitației.”

Prezentare succintă a situației de fapt și a procedurii

- 1 Prin Decizia nr. 5785МПР-58/15.08.2019, ministrul-adjunct al afacerilor interne al Republicii Bulgaria a lansat o procedură de achiziții publice „restrânsă” având ca obiect „planificarea, dezvoltarea și gestionarea unui sistem de eliberare a documentelor de identitate bulgare din generația 2019”. Anunțul de participare nr. 158-363493 a fost publicat în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* (2018/S).
- 2 Prin Ordinul nr. 5785МПЗ-106/16.10.2018 a fost înființat un comitet de asistență pentru efectuarea preselecției candidaților și a examinării, a evaluării și a clasificării ofertelor.
- 3 Prin Decizia nr. 5785Мбп-40/03.07.2019 au fost publicați candidații desemnați în urma acestei preselecții care au fost invitați să depună oferte, și anume Veridos GmbH și consorțiul Mühlbauer ID Services GmbH – S&T.
- 4 În urma unei evaluări a ofertelor depuse și prin Decizia nr. 5785-МПР-35/29.04.2020 a ministrului-adjunct al afacerilor interne al Republicii Bulgaria, contractul de achiziții publice a fost atribuit consorțiului Mühlbauer ID Services GmbH – S&T, iar Veridos GmbH s-a clasat pe poziția a doua.
- 5 Veridos GmbH a formulat o acțiune împotriva Deciziei nr. 5785-МПР-35/29.04.2020, citată anterior, a ministrului-adjunct al afacerilor interne al Republicii Bulgaria la Komisia za zashtita na konkurentsia (autoritatea de concurență), ceea ce a declanșat procedura cu numărul K3K-308/2020.
- 6 Prin Decizia nr. 510 din 25 iunie 2020, autoritatea de concurență a respins acțiunea formulată de Veridos GmbH, cu numărul K3K-308/2020.
- 7 La 13 iulie 2020, societatea Veridos GmbH a formulat recurs împotriva deciziei menționate a autorității de concurență, făcând astfel obiectul unei proceduri pendinte în fața Varhoven administrativen sad, cu respectarea cerințelor de protecție a informațiilor clasificate la Varhoven administrativen sad.

Motivare succintă a trimiterii preliminare

- 8 Caracterul necesar în mod concret al unei cereri de decizie preliminară se înscrie în cadrul aprecierii obligației care revine autorității contractante, în raport cu principiile dreptului Uniunii (transparență, nediscriminare și egalitate de tratament), de a efectua o evaluare în legătură cu existența unei oferte anormal de avantajoase, cu scopul de a asigura o comparație obiectivă a ofertelor și pentru a determina, în condiții reale de concurență, care este oferta cea mai avantajoasă din punct de vedere economic, fără a fi anormal de avantajoasă într-un sens care denaturează concurența.
- 9 La stabilirea cadrului juridic aplicabil litigiului, instanța de trimitere ține seama de faptul că contractul cuprinde elemente care intră în domeniul de aplicare al

Directivei 2014/24; cu toate acestea, autoritatea contractantă a luat decizia și a publicat un singur contract în conformitate cu Directiva 2009/81. În opinia instanței de trimitere, conținutul identic și funcția analoagă a dispozițiilor relevante ale celor două directive impun o interpretare prin analogie.

- 10 Litigiul se limitează la competența legiuitorului național de a reglementa criteriul de evaluare a unei oferte anormal de avantajoase pe care a exercitat-o prin adoptarea articolului 72 alineatul (1) din Legea privind contractele de achiziții publice. Acesta prevede un criteriu de evaluare a unei oferte anormal de avantajoase, și anume cerința ca aceasta să fie „mai avantajoasă cu peste 20 % în legătură cu același factor de evaluare în raport cu media ofertelor celorlalți participanți”. Astfel, legiuitorul impune implicit existența a cel puțin trei oferte, evaluarea unei oferte făcându-se în funcție de media celorlalte două oferte.
- 11 Tocmai în acest context trebuie interpretată și decizia autorității de concurență pronunțată în primă instanță în acest litigiu, potrivit căreia dispoziția articolului 72 alineatul (1) din Legea națională privind contractele de achiziții publice nu ar fi aplicabilă, întrucât, în speță, au fost depuse doar două oferte și media prevăzută de legiuitor pentru a verifica existența unor oferte anormal de avantajoase nu poate fi calculată.
- 12 Autoritatea contractantă din litigiul principal, Ministerul Afacerilor Interne, nu a elaborat și nu a publicat în prealabil un algoritm pentru aprecierea și verificarea existenței unei oferte anormal de avantajoase, astfel încât acest algoritm trebuie apreciat de Varhoven administrativen sad din perspectiva dreptului Uniunii, dacă este legitim să se considere că articolele 56 și 69 din Directiva 2014/14, respectiv articolele 38 și 49 din Directiva 2009/81 prevăd o normă de conduită suficient de clară și de necondiționată, și anume o obligație de evaluare.
- 13 În acest sens și în lumina împrejurărilor concrete ale litigiului, evaluarea este de la bun început imposibilă, iar normele de drept al Uniunii menționate mai sus rămân neaplicate.
- 14 Jurisprudența Curții și a Tribunalului Uniunii Europene cunoscută de instanța de trimitere, inclusiv procedura de contestare a actelor instituțiilor Uniunii în calitate de autorități contractante, este prezentată în hotărârile citate mai sus în prezentul rezumat. Instanța de trimitere se referă în special la cauzele în care s-au pronunțat următoarele hotărâri:
- 15 Hotărârea din 29 martie 2012, SAG ELV Slovensko a.s., C-599/10:
 - Legiuitorul Uniunii a înțeles să oblige autoritatea contractantă să verifice elementele ofertelor care prezintă un caracter anormal de scăzut impunându-i în acest scop obligația de a solicita candidaților să furnizeze dovezile necesare pentru a demonstra că aceste oferte sunt serioase (punctul 28).
 - Articolul 55 alineatul (1) din Directiva 2004/18 impune autorității contractante sarcina de a formula clar solicitarea adresată candidaților în cauză pentru ca

aceștia să fie în măsură să justifice deplin și util caracterul serios al ofertelor lor (punctul 31).

- Articolul 55 din Directiva 2004/18 nu se opune în niciun caz unei dispoziții naționale care prevede în esență că, în cazul în care candidatul propune un preț anormal de scăzut, autoritatea contractantă îi solicită în scris clarificări cu privire la prețul propus, ci impune prezența unei astfel de dispoziții în legislația națională referitoare la contractele de achiziții publice (punctul 33).

16 Hotărârea din 4 iulie 2017, European Dynamics Luxembourg SA, T-392/15:

- Chestiunea dacă obligația de motivare a fost respectată trebuie în principiu să fie apreciată în funcție de informațiile de care dispuneau reclamantele cel târziu la momentul introducerii acțiunii. Motivarea nu poate fi formulată pentru prima dată și *a posteriori* în fața instanței. Numai împrejurări excepționale pot justifica luarea în considerare a elementelor furnizate pe parcursul procesului (punctul 74).
- Caracterul anormal de scăzut al unei oferte trebuie să fie apreciat în raport cu compoziția ofertei și în raport cu prestația în cauză (punctul 83).
- Obligația autorității contractante de verificare a caracterului serios al unei oferte rezultă din existența prealabilă a îndoielilor referitoare la fiabilitatea acesteia, obiectivul principal al acestui articol fiind de a nu permite respingerea unui ofertant din cadrul procedurii fără să i se fi acordat posibilitatea să justifice conținutul ofertei sale care ar părea anormal de mică. Prin urmare, numai atunci când există asemenea îndoieli, comitetul de evaluare este obligat să solicite informații pertinente privind compoziția ofertei înainte să o respingă, dacă este cazul. În schimb, în ipoteza în care o ofertă nu pare anormal de mică potrivit articolului 158 alineatul (4) din Regulamentul de punere în aplicare, articolul menționat nu se aplică (punctul 85).
- Într-o primă etapă, autoritatea contractantă trebuie doar să stabilească dacă ofertele depuse conțin vreun indiciu de natură să trezească suspiciunea că ar putea fi anormal de mici. Aceasta este, de exemplu, situația atunci când prețul propus într-o ofertă depusă este considerabil inferior celui din alte oferte depuse sau prețului obișnuit al pieței. Dacă ofertele depuse nu conțin un asemenea indiciu și, prin urmare, nu par anormal de mici, autoritatea contractantă poate continua evaluarea acestei oferte și procedura de atribuire a contractului (punctul 88).
- În schimb, dacă există indicii de natură să trezească suspiciunea că o ofertă ar putea fi anormal de mică, autoritatea contractantă trebuie să procedeze, într-o a doua etapă, la verificarea conținutului ofertei pentru a se asigura că aceasta nu este anormal de mică. Atunci când procedează la această verificare, autoritatea contractantă are obligația de a-i da ofertantului care a prezentat oferta menționată posibilitatea să arate motivele pentru care apreciază că oferta sa nu este anormal de mică (punctul 89).

- 17 Hotărârea din 28 ianuarie 2016, Agriconsulting Europe SA, T-570/13:
- Autoritatea contractantă poate, atunci când analizează caracterul anormal de scăzut al unei oferte, să ia în considerare toate elementele relevante în raport cu prestația în cauză (punctul 55).
 - Existența unei dezbatere contradictorii efective, plasată într- un moment util în procedura de examinare a ofertelor, între autoritatea contractantă și ofertant, în scopul ca acesta din urmă să poată demonstra că oferta sa este serioasă, constituie o cerință fundamentală în materia atribuirii contractelor de achiziții publice (punctul 71).
- 18 Hotărârea din 18 decembrie 2014, Data Medical Service, C-568/13:
- Revine statelor membre și în special autorităților contractante sarcina să stabilească modul de calcul al unui prag de anomalie care constituie o „ofertă anormal de scăzută” (punctul 49).
 - Caracterul anormal de scăzut al unei oferte trebuie apreciat „în raport cu prestația”. Astfel, autoritatea contractantă poate lua în considerare toate elementele relevante în raport cu prestația în cauză (punctul 50).
- 19 Hotărârea din 4 mai 2017, Esaprojekt sp. z o.o., C-387/14, EU:C:2017:338:
- Ofertele tuturor ofertanților trebuie să fie supuse acelorași condiții; toate condițiile și modalitățile procedurii de atribuire trebuie să fie formulate în mod clar, precis și neechivoc în anunțul de participare sau în caietul de sarcini pentru a permite tuturor ofertanților să le înțeleagă conținutul exact și să le interpreteze în același mod și să permită autorității contractante să verifice dacă ofertele prezentate de ofertanți corespund criteriilor care guvernează contractul în cauză (punctul 36).
- 20 Instanța de trimitere arată că, în Orientările privind accesul ofertanților și al bunurilor din țările terțe pe piața achizițiilor publice din Uniunea Europeană, Comisia a arătat că statele membre sunt libere să adopte norme sau metode naționale care să fie utilizate pentru determinarea cererilor de ofertă suspectate a fi anormal de scăzute, cu condiția ca aceste norme să fie obiective și nediscriminatorii. De asemenea, în lipsa unei metode prevăzute de dreptul național, autoritățile contractante pot adopta ei înșiși metode transparente și nediscriminatorii. Comisia a arătat de asemenea că ofertele ar putea fi anormal de scăzute în raport cu parametrii relevanți și cu criteriile de atribuire. Acest lucru se poate întâmpla, de exemplu, dacă raportul dintre calitatea oferită și prețul oferit suscită îndoieli. Din această comunicare reiese că autoritatea contractantă are obligația legală de a solicita o explicație a prețului oferit.
- 21 În continuare va fi prezentată direcția în care se orientează considerațiile instanței de trimitere în ceea ce privește soluționarea litigiului și eventualele răspunsuri la întrebările preliminare adresate.

- 22 Potrivit principiului stabilit de Administrativno-protsesualen kodeks (Codul de procedură administrativă) bulgar, lipsa de motivare privind activitatea decisivă a autorității administrative constituie o neregularitate procedurală a actului administrativ care se opune posibilității de apărare a drepturilor și a intereselor persoanelor vizate și unui control judiciar efectiv. În mod corespunzător, Curtea și Tribunalul au menționat existența unor principii comparabile în contextul activității instituțiilor Uniunii (Hotărârea din 4 iunie 2013, 2013, ZZ, C-300/11, EU:C:2013:363, punctul 53, și Hotărârea din 20 septembrie 2011, Evropaïki Dynamiki, T-461/08, EU:T:2011:494, punctul 100).
- 23 În lumina situației de fapt din speță, trebuie să se constate că autoritatea contractantă națională nu dispune de un alt criteriu de evaluare decât cel prevăzut la articolul 72 din Legea națională privind contractele de achiziții publice (ZOP).
- 24 Noțiunea „medie” în sensul articolului 72 alineatul (1) din Legea națională privind contractele de achiziții publice este o noțiune pe care dreptul Uniunii nu o utilizează drept criteriu. Aceasta a fost introdusă în mod autonom de legiuitorul național și urmărește să clarifice, în calitate de subcriteriu, noțiunea „ofertă anormal de scăzută” din dreptul Uniunii. În acest mod, legiuitorul național introduce, mai ales implicit, cerința existenței a trei oferte.
- 25 Articolul 56 din Directiva 2014/24, respectiv articolul 38 din Directiva 2009/81 constituie, la rândul său, un principiu de drept care impune o precizare suplimentară cu privire la modul său de manifestare și la condițiile care trebuie îndeplinite pentru o derogare autorizată de la acesta sau pentru neaplicarea sa.
- 26 Articolul 69 din Directiva 2014/24 utilizează noțiunea „ofertă anormal de scăzută”, iar în textul articolului 49 din Directiva 2009/81 se utilizează „oferte anormal de scăzute”, ceea ce implică o marjă de apreciere în alegerea criteriilor de evaluare, fie la nivel legislativ, fie de către autoritatea contractantă în cauză, în măsura în care acest criteriu este obiectiv și este publicat în prealabil. În ceea ce privește Legea națională privind contractele de achiziții publice, aceasta creează o competență nediscreționară legând noțiunea „ofertă anormal de avantajoasă” de criteriul „mediei ofertelor”, așadar, implicit, inclusiv de cerința a trei oferte, ridicând astfel problema dacă aceasta nu restrânge sau nu limitează în mod semnificativ posibilitatea de a obține oferta și de a realiza obiectivul directivei.
- 27 Chiar dacă articolul 56 din Directiva 2014/24 și, respectiv, articolul 38 din Directiva 2009/81 au caracterul unui principiu de drept, în paralel, din modul de redactare a articolului 69 din Directiva 2014/24, respectiv a articolului 49 din Directiva 2009/81, reiese că aprecierea existenței unei oferte anormal de scăzute devine obligatorie atunci când ofertele par anormal de scăzute sau dau impresia că sunt anormal de scăzute. Acest mod de redactare a textului necesită o interpretare cu privire la aspectul dacă această apreciere constituie o posibilitate subiectivă sau dacă are întotdeauna caracter obiectiv și dacă, în calitatea sa de principiu, trebuie să fie motivată în decizia autorității contractante cu privire la clasamentul participanților.

- 28 În continuare, în cadrul interpretării, trebuie precizat dacă această cerință este aplicabilă doar atunci când autoritatea contractantă intenționează să respingă o ofertă anormal de scăzută sau dacă efectuarea unei evaluări cu privire la existența unei oferte anormal de scăzute prezintă importanță pentru buna desfășurare a procedurii și trebuie considerată întotdeauna ca atare. Aceasta cu atât mai mult în lumina cauzei în discuție, când au fost primite doar două oferte, iar principala obiecție a participantului clasat pe poziția a doua vizează existența unei oferte anormal de scăzute din partea ofertantului câștigător.
- 29 În caz contrar, dacă autoritatea contractantă nu a procedat la o evaluare a existenței unei oferte anormal de scăzute, prezumând că nu există suspiciuni, aceasta trebuie să furnizeze în decizia sa cu privire la clasamentul candidaților motivele pentru care nu există suspiciuni privind existența unei oferte anormal de scăzute în legătură cu oferta clasată pe prima poziție? Mai precis, care sunt motivele pentru care autoritatea contractantă consideră ca fiind serioase ofertele depuse în conformitate cu articolul 69 din Directiva 2014/24, respectiv cu articolul 49 din Directiva 2009/81, astfel încât prezumția lipsei de suspiciune să poată face obiectul unui control judiciar?
- 30 Existența unui criteriu prevăzut de lege, dar inaplicabil în practică și lipsa unui alt criteriu publicat în prealabil de determinare a ofertelor anormal de scăzute ridică problema dacă autoritatea contractantă este dispensată de obligația de a proceda la o evaluare a caracterului anormal de scăzut al ofertei, chiar dacă, în jurisprudența sa, Curtea a statuat în mod expres că revine autorității contractante sarcina de a se asigura că ofertele depuse sunt serioase.
- 31 În consecință, autoritatea contractantă este obligată întotdeauna să furnizeze o motivare privind existența unei oferte anormal de scăzute sau își poate apăra decizia cu privire la clasamentul candidaților și numai în cadrul unei proceduri în care decizia acesteia este atacată în instanță, prin argumente de fond pe care instanța trebuie să le aprecieze? Această problemă trebuie examinată din perspectiva jurisprudenței Curții de Justiție a Uniunii Europene, în care s-a susținut în mod constant că motivarea nu poate fi prezentată în cadrul procedurii de contestare a actului decât în cazuri excepționale.
- 32 În continuare, lipsa unei definiții a noțiunii „ofertă anormal de scăzută” din directivă coroborată cu expresia „a părea/a da impresia” utilizată în mod normativ și care se referă la ofertele participanților creează o condiție prealabilă pentru o diferență de tratament între operatorii economici din partea diferitor autorități contractante din cadrul Uniunii Europene.
- 33 Întrucât existența unei „îndoieli” constituie un element intern și subiectiv care face parte din activitatea cognitiv-analitică a autorității contractante sau a organului auxiliar cu privire la cererea de ofertă a contractului de achiziții publice, instanța de trimitere ridică problema dacă inexistența unei îndoieli în legătură cu caracterul serios al ofertei trebuie să fie justificată în mod corespunzător de autoritatea contractantă, astfel încât aceasta să poată face obiectul unui control judiciar.

- 34 Astfel cum reiese din conținutul său, articolul 69 din Directiva 2014/24 și, respectiv, articolul 49 din Directiva 2009/81 se adresează autorității contractante și îi impun obligații concrete în anumite împrejurări. În schimb, articolul 56 din Directiva 2014/24 și, respectiv, articolul 38 din Directiva 2009/81 constituie o dispoziție care urmărește un obiectiv de protecție, și anume garantarea legalității în desfășurarea procedurii de achiziții publice. În principiu și în primul rând, autoritatea contractantă are astfel rolul de a asigura legalitatea în sensul directivei.
- 35 Cerința unui control judiciar efectiv implică, la rândul său, ca toate aspectele relevante ale procedurii să poată fi contestate în mod corespunzător de părți și să poată fi apreciate și examinate de instanță.
- 36 În schimb, ar trebui să se considere că inexistența unei îndoieli în legătură cu caracterul serios al unei anumite oferte constituie o prezumție irefragabilă care este conținută implicit în decizia autorității contractante cu privire la un ofertant câștigător, fără ca o motivare și o justificare a actului să fie necesare în acest sens și fără ca aceasta să poată fi respinsă cu ocazia unui control judiciar ulterior. Totuși, un astfel de rezultat nu reiese în mod categoric nici din dispozițiile directivei și din jurisprudența Curții.
- 37 Răspunsurile la întrebările sintetizate mai sus nu rezultă în mod clar din temeiul juridic aplicabil al dreptului Uniunii. În lipsa unei jurisprudențe a Curții de Justiție a Uniunii Europene referitoare la o situație similară, instanța de trimitere adresează Curții întrebările preliminare menționate mai sus.